

прикладним видам; оптимізація позитивного опыта; створення і закріплення позитивних образців поведіння.

Коррекційну роботу по подоленню деструктивних соціальних установок молоді, наносящих граффіті можна проводити в рамках єдиної виховної середовища з допомогою психологічних тренінгів (наприклад, тренінг на зняття агресії), різних тестів (тест схильності к риску), складання карт спостережень, вивчення анкет, інших діагностических методик (методика вивчення особистості дезадаптованого підлітка і його найближчого оточення).

Список літератури:

1. Стрелкова Т. С. Соціально-педагогіческіє особливості виникнення, розвитку і функціонування підлітково-молодіжних граффіті: автореф. дис. канд. пед. наук спеціальності 13.00.01. - Коломна, 2007. - 21 с.;
2. Башкатов І.П., Стрелкова Т.С. Характеристики підлітково-молодіжного граффіті //Соціс.-2006, № 11. - С.141-145.
3. Клейберг Ю. Психологія девіантного поведіння. /Ю. Клейберг. - Тверь, 1998. - 165 с.;
4. Дубина Л.Г. Зміст, види та чинники девіантної поведінки особистості - [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/peddysk/2007_01/dubyna.pdf

Проблеми політичного життя сучасної молоді

Панченко Ю.В. ст.викл., к.іст.н.

Процеси демократизації України активізували нові процеси в суспільстві. Виникла необхідність переходу від пасивної, виконавської життєвої позиції, що була продиктована населенню існуванням тоталітарної політичної системи до активної, самостійної позиції, що характерна для ідеології лібералізму та ліберальної політичної системи. В такі часи найбільш легко здійснюють адаптацію саме молоді люди, які найбільш здатні на інновації в житті і найменш сковані стереотипами минулого. Зробити такий перехід саме їм значно легше, ніж тим, кого тоталітарна система виховала і сформувала. Старше покоління, після руйнування СРСР залишилось зі своїм досвідом та методами політичної боротьби, що були сформовані

комуністичною ідеологією та тоталітарним режимом. Хоча більшість з цих людей перейшло на позиції заперечення комунізму, це не змінило їх політичної поведінки. Як було характерно для тоталітарного режиму гостре засудження опонента, агресія до інакодумства, непримиренність до іншої точки зору, так і змінивши ідеологічне забарвлення ці люди використовують саме ті політичні методи, що їх навчили за часи комунізму. Саме таку поведінку вони принесли і в життя нової України. Це є характеристикою старшого покоління, але молодь, що формувалась демократичними перетвореннями має можливість самостійної інтерпретації соціальної дійсності і вибору способів дій, стилю життя, всього, що на її думку найбільш адекватне суспільним змінам. У політичній сфері молодь здатна здійснити значну підтримку політичного курсу, сприйняти західні демократичні цінності з урахуванням власних національно унікальних традицій. Молодь України може стати активним об'єктом та суб'єктом молодіжної політики. Тому цікаво глянути наскільки рівень політичної свідомості, ідеології та рівень політичної культури відповідає завданням, що стоять перед молоддю в найближчі роки.

Щоб розібратися в цьому треба проаналізувати політичну соціалізацію молодої людини в українському суспільстві. На першій стадії політичної соціалізації впливовим фактором є родина. Саме всередині родини формуються первинні знання про політичний світ. Саме родина може сформувавши стійкі політичні пріоритети, виховати людину в певній політичній ідеології та сформувавши політичну культуру. Якщо члени родини самі знаходяться в стані заперечення політичного життя, агресії до влади, незадоволення політичними реаліями, то саме це і сприймає молода людина і приходить в світ дорослого життя з установками своїх батьків. Українці кінця ХХ століття – початку ХХІ – це люди, які живуть на межі двох політичних культур. Вони не живуть в політичній системі, яку побудували для них попередні покоління. Вони невпевнені в своєму майбутньому і тому агресивні, вони шукають ідеологію, що стала б вираженням їх інтересів, вони необізнані в політичних термінах та поняттях. Саме це вони

передають своїм дітям. Тому сучасна українська молодь має і такі риси

- недостатньо високий рівень політичної свідомості;
- недовіри до державних інституцій обумовлює негативне ставлення молоді до політичної діяльності взагалі;
- невпевненість в майбутньому призведе до того, що молодь так само як і їх батьки майже весь свій час витрачає на вирішення проблем свого матеріального забезпечення. Для цього багато часу приділяється саме професійному самовизначенню. Все це вимагає від молодої людини таких зусиль, що політична діяльність об'єктивно відступає на самі останні позиції в житті.

Молодь і політичні партії

Панченко Ю.В. ст.викл., к.іст. н.

Сучасна українська молодь живе в досить бурхливий час. Саме від її політичної свідомості, політичної культури та ідеології залежить майбутнє України. І тому дуже важливим є питання участі молоді в політичній боротьбі за владу. Українські партії розробляють спеціальні молодіжні програми, утворюють молодіжні організації під своїм патронажем.

За цих умов виникає наукова потреба, в оновленні теоретичного та практичного інструментарію дослідження молоді, а також усіх форм її діяльності, у тому числі політичної активності.

Якщо проаналізувати досвід партійної розбудови в Україні, то ми бачимо, що для більшості політичних партій, не зважаючи на їх бажання залучити молодь до політичної боротьби, характерна відсутність систематичної роботи з молоддю. У міжвиборчий період інтерес до молоді зменшується. Тільки під час виборів, під час кризових ситуацій у суспільстві партійна еліта звертається до студентства і прагне активізувати їх. Прикладом є проведення масових акцій – «Україна без Кучми», «Майдан» тощо.

Також для взаємовідносин політичних партій і молоді характерно не співпадання, єдність ідеологічних засад. Саме тому питання залучення молоді до вироблення ідеології політичних партій залишається доволі проблематичним. В силу свого віку